

## **Príhovor žilinského biskupa Tomáša Galisa Čo robiť? Koho sa pýtať? Odkiaľ začať?**

Počas mimoriadneho stavu v našej spoločnosti v týchto dňoch si často kladieme niektoré otázky. Napríklad: Čo robiť? Koho sa pýtať? Odkiaľ začať?

Vieme, že pôstne obdobie je „posvätný čas“, keď s „duchovnou radosťou konáme pokánie“ a „prinášame obety a dary, ktoré sa nám stanú posilou pre večný život“. To nie je o smútku, o strachu, o neistote, ale o nádeji, o vzájomnom povzbudzovaní a o ochote otvárať sa pre druhých.

Skrze vieru máme radosnú skúsenosť, že my nie sme pôvodcami svojho bytia, stvoriteľmi seba samých. Vieme, že už pred narodením sme boli chcení a milovaní. Ľudská sloboda znamená byť v radosť a v rozsiahlom priestore Božej lásky na jednej strane, a jeden s druhým a pre druhého na strane druhej. Boh a človek nestoja proti sebe v mocenskom zápase o ovládnutie sveta. Boh Stvoriteľ chce človeku pomáhať riadiť samého seba.

Včerajšia štvrtá pôstna nedeľa sa nazýva aj „laetare“. Toto latinské sloveso znamená nielen radovať sa, ale predovšetkým prinášať úrodu, zúrodňovať.

V Pastoračnom pláne Katolíckej cirkvi na Slovensku sme sa povzbudzovali, aby sme neboli uzavretí, ale komunikatívnejší smerom do vnútra Cirkvi, ale aj smerom navonok voči spoločnosti. A to: ohlasovaním radosnej zvesti a osobným dávaním svedectva, slávením liturgie ako vrcholom činnosti Cirkvi, lebo z nej pramení životodarná sila, a konkrétnou službou lásky odpovedajúcou na naliehavé potreby našich čias.

Zodvihňime hlavy a buďme príkladom pre ostatných, majme rešpekt a úctu pred svetskou autoritou a riadme sa pokynmi kompetentných, aby sme minimalizovali rozširovanie vírusu.

Zvlášť chcem povzbudiť vás, milí rodičia, aby sa naše rodiny, ktoré táto situácia chtiac-nechtiac spojila, stali „domácou cirkvou“, miestami domácich chrámov, kde sa spoločne stretávame v modlitbe, pri čítaní Svätého písma a iných domácich pobožnostiach, napríklad krížovej cesty, svätého ruženca, Korunky Božieho milosrdenstva, litánií a podobne. Teraz je tu priestor aj čas, aby sme si osobne hovorili o svojej viere, spoločne slávili domácu liturgiu, spoločne stolovali a povzbudzovali sa k vzájomnej službe a láske.

Prostredníctvom televíznych kanálov a sociálnych sietí máme veľa možností a príležitostí, ako byť aspoň takto sprostredkovane účastnými na svätých omšiach. Počas nich odporúčam duchovné sväté prijímanie.

Veľmi ma povzbudilo a rozradostnilo svedectvo jednej starej mamy, ktorá mi rozprávala plnú hrdosti a radosť, ako jej dcéra so svojou rodinou prežívali nedeľnú svätú omšu vo svojom byte. Ukázala mi aj selfie, ktoré jej poslali. Deti aj rodičia boli oblečení do nedeľných šiat, sedeli na stoličkách, pozerali na obrazovku, a pritom sa modlili a spievali nedeľnú liturgiu.

Spomínam si na Svetové dni mládeže v Rio de Janeiro, keď pápež František v záverečnom príhovore – na otázky mladých: „Odkiaľ začať? Koho sa pýtať? Ako a s kým začať? – poradil príkladom: *Ktosi sa raz pýtal Matky Terezy z Kalkaty, čo by sa malo v Cirkvi zmeniť. A ona odpovedala: Ty a ja! Bola to rozhodná žena. Vedela, odkiaľ začať. Aj ja si dnes privlastňujem slová Matky Terezy a pýtam sa vás: Začneme? Odkiaľ? Od teba a odo mňa. Nech sa každý znovu v tichu opýta: Ak mám začať od seba, odkiaľ a ako začnem? A každý nech otvorí svoje srdce, aby mu Ježiš povedal, odkiaľ, ako a s kým začať.*“ Nebojme sa, Ježiš žil včera, žije dnes a bude žiť naveky – On je Cesta, Pravda a Život!